

ADVENTISTIČKA MISIJA za mlade i odrasle

2025 • DRUGO TROMESEČJE • JUŽNA AZIJSKO-PACIFIČKA DIVIZIJA

Sadržaj

Na naslovnoj stranici: Džejs, student misionar na Filipinima, nasmejao se kada je čuo izveštaje o nemirnim duhovima koji žive u njegovoj kući. Nije bio zabrinut. Priča na strani 18.

TAJLAND

- 4 Od onog koji donosi nesreću do onog kojeg vole / 5. april
- 6 Jedini živi Bog / 12. april
- 8 Na misionarskom putu ili na odmoru / 19. april
- 10 Osloboditi zatvorene / 26. april
- 12 Dug put ka Bogu, deo I / 3. maj
- 14 Dug put ka Bogu, deo II / 10. maj
- 16 Da li Bog odgovara na molitve? / 17. maj

FILIPINI

- 18 Čudni zvuci tokom noći / 24. maj

INDONEZIJA

- 20 Tako mnogo pravila / 31. maj
- 22 Lignje ili pseće meso / 7. jun
- 24 Molitva za grad bez crkve / 14. jun
- 26 Čudo u džungli, deo I / 21. jun
- 28 Program Trinaeste subote:
Čudo u džungli, deo II / 28. jun
- 30 Budući projekti Trinaeste subote
- 31 Izvori za vođe
- 32 Mape

©2025 General Conference of
Seventh-day Adventists® • All rights reserved
12501 Old Columbia Pike,
Silver Spring, MD 20904-6601
1-800-648-5824 • AdventistMission.org

= Priče koje mogu posebno da interesuju tinejdžere

Dragi vođo Subotne škole,

Endru Mekčesni
Urednik časopisa

Ovog tromesečja posvetićemo se Južnoj azijsko-pacifičkoj diviziji (JAPD) u kojoj se nalazi 11 država: Bruneji, Kambodža, Indonezija, Laos, Malezija, Mjanmar, Filipini, Singapur, Tajland, Istočni Timor i Vijetnam.

U ovoj diviziji živi 682 miliona ljudi uključujući 1,7 miliona vernika Hrišćanske adventističke crkve. To predstavlja odnos od 1 adventiste na svakih 404 ljudi.

Kao deo misijskih napora, ova divizija je izabrala 4 projekta koji će primiti sredstva Trinaeste subote ovog tromesečja.

Vaša podrška misionstvu je veoma značajna za jedinstvo crkve.

Hvala vam što pomažete da se članovi vašeg subotnog razreda upoznaju sa svojom duhovnom braćom i sestrama širom sveta, i što ih ohrabrujete da učestvuju u misionstvu crkve putem svojih darovanja.

Udružimo se ispunjavajući Isusov nalog.

Od srca vam želim obilje Božijih blagoslova!

Mogućnosti

Darovi Trinaeste subote ovog tromesečja biće upotrebljeni za 4 projekta Južne azijsko-pacifičke divizije:

- Izgradnja dečjeg obdaništa na kampusu adventističkog fakulteta Mjaungmja, Mjanmar.
- Izgradnja centra uticaja „Nada u životu“ u Jangonu, Mjanmar.
- Izgradnja zdravstvene klinike, Brunej
- Izgradnja adventističke teološke srednje škole „Nabire“ u Indoneziji.

Čajna pozira za fotografiju na Azijsko-pacifičkom međunarodnom univerzitetu na Tajlandu. Pročitajte kako je prestao da mrzi Isusovo ime na 4. strani.

Od onog koji donosi nesreću do onog kojeg vole

TAJLAND | 5. april

Čajna

Čajna je imao 18 godina. Bio je veoma usamljen. Onda ga je prijatelj pozvao na časove gitare u Crkvi adventista sedmog dana. Nije znao šta da radi. Znao je da adventisti vole Isusa, a on Ga nije voleo. Ali, voleo je gitaru, i zaista je želeo da nauči da svira.

Ipak je odlučio da ode u Adventističku crkvu.

Nakon toga, nije propustio nijedan čas gitare u crkvi. Pastor i njegova supruga su mu se odmah dopali. Govorili su o Isusu koji je bio veoma različit od Isusa o kome je slušao od svojih roditelja. Pastor je govorio da Isus nije voleo samo ljude koji su Ga voleli; već je takođe voleo ljude koji su Ga mrzeli. Njegova ljubav je bila tako velika da je Njegova smrt omogućila da ljudi, čak i koji su Ga mrzeli, mogu da žive večno.

Čajna je počeo da ide u crkvu svake subote. Ljubav prema Isusu je rasla u njegovom srcu, i on se ubrzo krstio. Molio se da bude ponovo sa roditeljima. Želeo je da ga prihvate bez brige i straha da će im doneti nesreću. „Želim svoju porodicu nazad“, molio se svaki dan. „Obećavam da ću Tebi služiti do kraja svog života, a ne služiti nekom drugom bogu.“

Ali izgledalo je da Isus nije čuo molitve. Čajna nije potpuno razumeo ulogu vere u hrišćanskom životu. Tradicionalna religija njegove porodice je stavljala veliki naglasak na dela. Pa je zato, dok se molio, odlučio da dokaže kroz svoja dela da je bio dostojan odgovora. Dobrovoljno se prijavio da jednu godinu provede u misiji, u crkvenom programu. Pomogao je jednom Francuzu misionaru da deli Biblije u Kambodži. On

Čajna je odrastao mrzeći ime Isusa Hrista. Pripadao je velikoj svetskoj religiji u Kambodži, a njegova porodica i on gajili su netrpeljivost prema hrišćanstvu.

Ali onda, porodica je počela i njega da mrzi. Sve je počelo kada je njegov deda iznenada preminuo. Voleo je svog dedu, i provodio je mnogo vremena sa njim. Ali u njihovoj religiji, ako provodite mnogo vremena sa nekim, a desi se nešto loše, smatrate se odgovornim. Porodica se pitala, da li je dečak donosio nesreću.

Tada je Čajnin ujak iznenada preminuo. Momak je provodio mnogo vremena i sa svojim ujakom. Sada je njegova porodica zaista počela da se pita da li je on donosio nesreću.

U to vreme, njegovi roditelji su bankrotirali. Prodali su sve što su imali i u velikim dugovima preselili su se preko granice, na Tajland, da rade u fabrici televizora. Njemu je rečeno da ostane kod kuće.

„Tvoj život nije doneo mir, već samo probleme i smrt“, rekao je jedan član porodice. „Bolje da se nisi nikada rodio“, rekao je drugi.

se nadao da će njegove crkvene aktivnosti uveriti Isusa da odgovori na njegove molitve. Ali, činilo se da Isus i dalje ne odgovara. Čajna je ponekad bio uznemiren, i molio se: „Činim toliko za Tebe. Zašto ne činiš ništa za mene?“

Posle pet godina, njegovi roditelji su se vratili u Kambodžu. Nisu imali izbora. Vlasti na Tajlandu nisu obnovile njihove radne vize. Bez ikakvog imanja i doma, prihvatili su Čajnin poziv da budu sa njim u njegovom iznajmljenom domu. Više nije bilo važno to što su nekad smatrali da donosi nesreću. Nisu imali nigde drugde da borave.

U subotu, pozvao je svoje roditelje u crkvu. „Vi nemate novca, ali mi ćemo tamo dobiti hranu za sve nas“, kazao je.

Članovi crkve su srdačno dočekali njegove roditelje, a oni su uživali u druženju i obroku. Naredne subote, došli su ponovo na ručak i zajedništvo, i njihova srca su počela da omekšavaju. Isus o kome su slušali u crkvi bio je veoma drugačiji od Isusa kojeg su mrzeli toliko mnogo godina. Protekla je godina, i njegovi roditelji su se krstili.

To je bilo najveće čudo koje je Čajna mogao zamisliti. Isus ne samo da je uslišio njegove molitve da dovede roditelje nazad u Kambodžu, već je i osvojio njihova srca. Isus je učinio mnogo više od onog što je on u molitvama tražio. Sa divljenjem je shvatio da Isus nije odgovorio na njegove molitve zbog svega što je činio, već zbog toga što je Isus onakav kakav jeste, pun ljubavi.

Danas se Čajna više ne oseća kao onaj koji donosi nesreću. Oseća se voljenim. Nije zaboravio svoje obećanje da će služiti Isusu do kraja života. Danas studira teologiju na Azijsko-pacifičkom međunarodnom univerzitetu na Tajlandu, pripremajući se za život u misionskoj službi.

Čajna je među hiljadama studenata koji su studirali na Azijsko-pacifičkom međunarodnom univerzitetu zahvaljujući darovima Trinaeste subote. Deo tih darova iz 1988. pomogao je da se izgradi obrazovna infrastruktura na kampusu tadašnjeg Koledža tajlandske misije. 🌐

U vezi sa pričom

- Pokažite Kambodžu i Tajland na mapi sveta. Zatim, pokažite tajlandski grad Muak Lek gde se nalazi Azijsko-pacifički međunarodni univerzitet.
- Pogledajte kratki video-zapis o Čajnu na Jutjubu: bit.ly/Chhaina-SSD.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misijske postove i kratke činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/ssd-2025.
- Ova misijska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Misijski cilj br. 2, „Ojačati adventistički pristup u velikim gradovima, širom prozora 10/40, među nedosegnutim i nedovoljno dosegnutim grupama ljudi.“ Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Misijski cilj broj 6 govori o povećanju pristupa, zadržavanju, učešću dece i mladih u crkvenim aktivnostima. Cilj br. 7: „Pomoći deci, tinejdžerima i mladima da stavljaju Boga na prvo mesto u svom životu, i daju primer drugima o biblijskom pogledu na svet svojim životom. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte: IWillGo2020.org.

Misijske informacije

- Adventistička učenja došla su na Tajland 1906. i 1907. godine.
- Rane misijske aktivnosti na Tajlandu sprovedene su uglavnom među kineskom populacijom.

Dar Trinaeste subote nastavlja da donosi blagoslove mnogim mladim ljudima i 36 godina kasnije. Hvala vam što ste bili spremni da svojim sredstvima podupirete misiju Crkve.

Jedini živi Bog

TAJLAND | 12. april

Suračet

Negde u to vreme, primetio je naslove u novinama o šestodnevnom ratu 1967, koji tek što se završio, sa pobedom Izraela nad susednim arapskim zemljama. Pitao se kako je Izrael, mala zemlja osnovana 1948, mogao da porazi veće i mnogo starije susedne zemlje. Pitao se o poreklu jevrejskog naroda.

„Da li je to isti Izrael kao u Bibliji, o kome učimo na časovima Biblije?”

Tražio je više informacija, i našao knjigu o jevrejskom narodu, koju je napisao tajlandski filozof. Autor, koji kao i Suračet nije bio hrišćanin, zabeležio je istoriju Izraela dugu nekoliko hiljada godina.

Suračet je razmišljao o svojoj porodičnoj religiji i pitao se: „Da li je izraelski Bog pravi Bog?”

Čitajući Bibliju, saznao je da je izraelski Bog naložio svom narodu pre više hiljada godina da se ne klanjaju kamenim ili drvenim statuama i slikama. Suračetova religija se zasnivala na klanjanju slikama i statuama od kamena i drveta.

Saznao je da Biblija uči da je izraelski Bog jedini živi Bog koji nije formiran ljudskom rukom. Prorok Jeremija kaže: „A Gospod je pravi Bog, Bog živi i car večni.” (Jeremija 10,10 – I deo).

Prijavio se za tečaj osnovnih biblijskih istina, štampanih u *Glasi proroštva*. U to vreme, štamparija *Glas proroštva* imala je uočljivo prisustvo na Tajlandu nakon dobijanja zgrade u glavnom gradu Tajlanda, Bangkoku, uz pomoć darova Trinaeste subote nekoliko godina ranije. Suračet je završio osnovne biblijske istine za samo nedelju dana, i odlučio da svoje srce preda pravom, živom Bogu.

Napomena urednika: Današnja misionska priča govori o čoveku sa Tajlandu čiji su život dotakli darovi Trinaeste subote, u dva navrata, koji su prikupljeni u razmaku od 27 godina.

Suračet je stigao u adventističku srednju školu na Tajlandu sa obećanjem. Rekao je sebi: „Ostaću u studentskom domu ali nikada neću promeniti svoju veru.”

Suračet je odgajan u nehrišćanskoj svetскоj religiji. Većina stanovništva Tajlanda pripada toj religiji. On je izabrao ovu školu jer je imala studentski dom za učenike koji su bili daleko od svojih kuća. Njegov dom se nalazio na više od 1.000 kilometara udaljenosti, na severu Tajlanda.

U adventističkoj školi Suračet je bio fasciniran časovima svetske civilizacije. Na časovima Biblije bio je zadivljen kada je čuo proročanstvo o usponu i padu velikih svetskih civilizacija, koje je opisano u Knjizi proroka Danila. Pitao se: „Kako da shvatim informacije o svetskim civilizacijama koje sam čuo na časovima ova dva predmeta?”

Njegov otac je bio ljut kada je Suračet tražio dozvolu da se krsti. „Ako hoćeš da budeš hrišćanin, idi kod hrišćana“, rekao je. „Ne moraš se vraćati kući.“

Momak je rekao da će se vratiti ako se njegov život ne bude poboljšao pod uticajem živog Boga.

On nije zažalio. Nastavio je svoje školovanje, stekao diplomu mastera teologije i doktorirao misiologiju. Radio je kao pastor, direktor za komunikaciju Adventističke crkve na Tajlandu, i kao regionalni direktor za adventistički svetski radio. Njegova želja je da podučava druge o živom Bogu.

Danas predaje na Azijsko-pacifičkom međunarodnom univerzitetu na Tajlandu čiji je kampus izgrađen uz pomoć darova Trinaeste subote 1988.

Svojim učenicima govori da je hrišćanstvo ušlo na Tajland pre više od 200 godina, a da su učenja Adventističke crkve došla kada je kolporter evanđelista počeo da prodaje knjige 1906. Međutim, uprkos stogodišnjem prisustvu, članstvo crkve broji nešto više od 16.000 ljudi, ili svega 0,02% od 71 miliona stanovnika Tajlanda.

„Ovo je jedna od zemalja na svetu gde se najteže širi jevanđelje“, smatra Suračet. „Na nekim mestima, sotona obavlja svoj posao kroz otpor i opoziciju. Ali, ovde je hrišćanstvo dobrodošlo, ali kulturološka verovanja pod uticajem Božjeg neprijatelja su jaka. Ne borimo se protiv mesa i krvi. Borimo se sa zlim duhovima. Mi se borimo protiv samog sotone. Potrebno nam je više radnika na Tajlandu.“

Hvala vam za verne darove Trinaeste subote koji su imali veliki uticaj na živote ljudi kao što je Suračet Insom. Azijsko-pacifički međunarodni univerzitet, na kome Suračet predaje, pruža hrišćansko obrazovanje hiljadama studenata. Darovi Trinaeste subote iz 1988. pomogli su u izgradnji ovog univerziteta. Svake godine se studenti iz nehrišćanskih domova krštavaju na univerzitetu. Zgrada Glasa proroštva, koja je otvorena u Bangkoku uz pomoć darova Trinaeste subo-

U vezi sa pričom

- Pokažite Tajland na mapi sveta.
- Pogledajte kratki video-klip sa Suračetom na Jutjubu: bit.ly/Surachet.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misijske postove i kratke činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/ssd-2025
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: misijski cilj br. 2: „Jačanje i diversifikacija adventističkog uticaja u velikim gradovima, kroz područje prozora 10/40, kao i među nedosegnutim i malo dosegnutim grupama ljudi i nehrišćanskih religija“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više obaveštenja pogledajte veb-stranicu: IWillGo.org.

Misionske informacije

- Stalna misija je uspostavljena na Tajlandu 1919. godine, sa E. L. Longvajem i Forestom A. Pratom, koji su se nastanili sa svojim porodicama u Bangkoku. Do 1921. kršteno je pet obraćenika. A do 1926, broj članova crkve je dostigao 88.
- Godine 1924. otpočele su misijske aktivnosti u unutrašnjosti Tajlanda, od strane dvojice mladih Tajlandžana. Godine 1925. izgrađene su dve misijske škole, u Bangkoku i Ban Pongu.

te iz 1961. godine, je srušena. Ali druge crkvene zgrade su zauzele njeno mesto. Njen uticaj nastavlja da odjekuje kroz život Suračeta i drugih.

Hvala vam što planirate, uz Božju pomoć, da priložite velikodušne darove Trinaeste subote 28. juna, koji će takođe imati dalekosežan uticaj.

Na misionskom putu ili na odmoru

TAJLAND | 19. april

Renato

U naredne dve sedmice, stariji par je pozivao Renata kod sebe u stan svaki dan. „Dođite na čaj“, pozivala je žena.

„Da čujemo šta imate u planu za naredne dane“, rekao je čovek. „Da li vam nešto treba?“

Petnaestog dana, čovek je upitao Renata: „Da li ste došli na Tajland da budete misionar ili na odmor?“ Renato nije znao šta da kaže. Nije odgovorio.

Čovek je ponovo postavio pitanje. „Treba da razmislite“, rekao je. „Da li ste došli ovde da budete misionar ili turista?“

Renato je razumeo šta stariji čovek želi da kaže. Tajland je divno mesto. Ne samo da ima prelepe plaže na jugu, već je takođe poznat kao „zemlja osmeha“. Misionari bi mogli biti ometeni mnogobrojnim mogućnostima za zabavu. Renato nije mogao da odgovori čoveku.

Šesnaestog dana, u subotu, otišao je u crkvu i pozdravio stariji bračni par, koji je sada smatrao kao svoje usvojene roditelje. Hteo je da razgovara sa njima, ali nije imao vremena. Prvo je morao da učestvuje u crkvenom bogosluženju. Onda je vodio bogosluženje za mlade sa zajedničkim ručkom nakon službe. Nakon toga, planirao je da ode kući da se odmara. Bio je iscrpljen.

Dok je dremao, Renato je dobio telefonski poziv. Bila je to ćerka njegovih usvojenih roditelja. „Molite se za tatu“, rekla je. „On se ne oseća dobro.“

Renato je izašao iz stana u pidžami. Video je dvojica kola hitne pomoći kako dolaze i od-

Renato se protegnuo u svom predsoblju dok se spremao za rano jutarnje trčanje u Bangkoku, na Tajlandu. Tridesetšestogodišnji volonter Adventističke crkve stigao je dan ranije da služi kao misionski učitelj u adventističkoj školi.

Prišla mu je starija žena i upitala otvoreno: „Ko ste vi?“

„Novi učitelj“, rekao je Renato.

„Odakle ste?“

„Iz Brazila.“

„Daleko ste od kuće. Hoćete li predavati u školi?“

„Da.“

„Onda ćete od ovog dana biti moj sin. I brinuću se o vama.“

Narednog dana bila je subota, i žena je upoznala Renata sa svojim suprugom u crkvi. „Dakle, vi ste moj novi sin“, rekao je čovek. „Ne brinite se ni za svoj smeštaj, ni za hranu. Samo dajte sve od sebe na poslu, a mi ćemo se brinuti o vama.“

laze. Onda je čuo vest da je njegov usvojeni otac umro. Sve je bilo tako iznenada. Pitao se: „Šta će se dogoditi sledeće? Šta će se desiti mami?“

Renato je iskreno razgovarao sa Bogom tokom sahrane. „Daj mi snage da odgovorim na pitanje koje mi je moj usvojeni otac postavio. Da li sam došao ovde da budem misionar ili turista?“

Posle sahrane, Renato je dao obećanje svojoj usvojenoj majci. „Došao sam ovde da budem misionar, a ne na odmor“, kazao je. Znao je da je ta odluka doneta jer je doživeo traumu. Ali, trauma je bila ta koja mu je dala snagu da donese odluku. Poželeo je da je doneo odluku mnogo ranije.

Nakon što je odlučio da postane misionar, sve kao da je došlo na svoje mesto. Ranije se pitao, da li da otpočinje misionski rad u kasnim godinama. Imao je 36 godina, a mnogi misionari volonteri bili su u svojim dvadesetim godinama. Postavljao je sebi pitanja: „Zašto sam počeo tek sada?“ Takođe je bio zbunjen kada su ga ljudi pitali: „Koliko dugo ćeš služiti kao volonter?“ Nije bio u stanju da odgovori.

Kada je stigao na Tajland, nije bio siguran da li je misionar ili je došao na odmor. Ali ne više. Sada će biti misionar na Tajlandu ili gde god ga Bog šalje.

„Čak i ako napustim Tajland, molim se Bogu da ostanem deo Adventističke volonterske službe ili bilo koje druge službe koja će mi omogućiti da služim kao misionar a ne turista na odmoru.“ 🌍

Molite se za misionare kao što je Renato, koji se nalazi u međunarodnoj školi Eka-maji u Bangkoku, na Tajlandu, dok svedoče da Isus uskoro dolazi. Hvala vam za vaš dar Trinaeste subote u ovom tromesečju koji će pomoći da se širi jevanđelje u Južnoj azijsko-pacifičkoj diviziji, u kojoj se nalazi Tajland.

U vezi sa pričom

- Pokažite Brazil i Tajland na mapi sveta, zatim pokažite Bangkok u kome Renato radi kao misionar.
- Pogledajte kratki snimak na Jutjubu o Renato: bit.ly/Renato-mission.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i kratke činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/ssd-2025.
- Misionska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 1 govori o konceptu oživljavanja svetske misije, i žrtvovanju za misiju kao načinu života koji uključuje ne samo pastore, već i sve druge članove crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika. Misionski cilj br. 2: „Ojačati adventistički pristup u velikim gradovima, širom prozora 10/40, među nedosegnutim i nedovoljno dosegnutim grupama ljudi.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Tajland je bio poznat kao Sijam do 1939. kada je vlast zvanično promenila ime države u Tajland.
- Tajland je parlamentarna ustavna monarhija. Tajlandska valuta je tajlandski baht. Službeni jezik Tajlanda je tajlandski.
- Bangkok nije samo glavni grad Tajlanda, već i njegova glavna luka i najveći grad. Bangkok se nalazi na delti reke Čao Praja.
- Bangkok se zove Venecija Istoka zbog svojih 83 kanala i 10.000 čamaca punih voća, povrća i ribe koji čine ogromnu plutajuću pijacu.

Osloboditi zatvorene

TAJLAND | 26. april

Renato

U petak uveče, Renato je iščitavao propoved koju je naumio da propoveda sledećeg dana za svoj 37. rođendan.

Rodom iz Brazila, boravio je kao misionar i učitelj na Tajlandu. Nazvao je pastora i pitao ga da li može da propoveda za svoj rođendan.

„Daleko sam od kuće“, rekao je. „Nemam šta da radim. Molim te, dozvoli mi da propovedam. To je jedini način na koji mogu da proslavim rođendan.“

Ali dok je Renato gledao svoje beleške za propoved, dobio je telefonski poziv iz kancelarije Južnoameričke divizije u Brazilu.

Činilo se da Bog ima nešto drugo u mislima za Renatov rođendan.

„Možete li otići na aerodrom u Bangkoku?“, začuo je pitanje. Bio je to jedan od vođa Južnoameričke divizije. „Jedan bivši član Adventističke crkve bio je uhapšen na Tajlandu zbog trgovine drogom.“

Renatovo srce bilo je dirnuto brigom ovog čoveka. Brazil je bio daleko od Tajlan-

da, ali brazilski crkveni vođa je bio zabrinut za bivšeg člana crkve koji je bio uhapšen na Tajlandu.

„Potreban nam je misionar koji će posetiti ovog momka i moliti se sa njim“, rekao je. „Možda mu možete dati Bibliju. Potreban je neko da ga zagri.“

Renato je odložio beleške propovedi i otišao na aerodrom. Nije znao tajlandski jezik dovoljno dobro i nije bio siguran kako će komunicirati sa policijom. Takođe je osećao uznemirenost i čak pomalo i strah od odlaska u policiju, da bi razgovarao sa nekim koga nije poznao.

Na aerodromu je policija rekla da je stigao prekasno. Mladić je već bio prebačen na drugu lokaciju.

Nije mogao ništa da uradi na aerodromu.

Proteklo je nekoliko sedmica, a Renato je primio drugi telefonski poziv. Ovaj put je bila žena, advokat mladića, koja se javljala iz Brazila. Rekla je da je njen klijent u zatvoru nedaleko od Bangkoka, i pitala da li bi Renato mogao da ode da ga poseti.

Renato je pristao.

Bio je to njegov prvi odlazak u zatvor, što je kasnije preraslo u redovne posete.

Ponekad je mladiću bila potrebna hrana. Svinjetina i morski plodovi, koji su popularna jela na Tajlandu, često su bila posluživana u zatvoru, ali mladić nije jeo nečistu hranu. Mladićeva majka je zvala Renata i zajedno su tražili hranu koju bi Renato mogao da odnese u zatvor.

Mladić je priznao Renatu da je napravio veliku grešku, i izrazio želju da stvari ispravi uz Božju pomoć. Njih dvojica su razgovarala o Bogu i Njegovoj ljubavi.

Posle nekog vremena, mladićeva advokatica je zamolila Renata da poseti drugog brazilskog zatvorenika koji je takođe bio njen klijent u tajlandskom zatvoru. Na taj način, Renato, koji je došao na Tajland da predaje deci četvrtog razreda u adventističkoj školi, postao je misionar koji je svedočio dvojici Brazilaca zatvorenih u tajlandskom zatvoru. Danas, on svakog meseca odlazi njima u posetu i spreman je da se sastane sa drugim stranim zatvorenicima, ako Bog pruži takvu mogućnost.

„Molim se da se njihova srca promene“, kaže. „Možda ćemo u budućnosti videti plod ovih molitava.“

Zamolio je članove crkve širom sveta da mu se pridruže u molitvi.

„Molite se za ova dva momka i za svakog stranca u zatvoru na Tajlandu. Bilo bi divno da imaju priliku da upoznaju Boga.“

Molite se za zatvorenike na Tajlandu i u celom svetu — uključujući svaku osobu koja je okovana teretom i krivicom greha. Molite se za adventističke misionare poput Renata, dok objavljuju dobru vest da je Isus umro na krstu da bi zatvorenici bili oslobođeni greha. 🌍

Hvala vam za darove Trinaeste subote ovog tromesečja koji će pomoći u širenju jevanđelja u Južnoj azijsko-pacifičkoj diviziji, u kojoj se nalazi Tajland.

U vezi sa pričom

- Pokažite Brazil i Tajland na mapi sveta. Zatim, pokažite grad Bangkok u kome Renato radi kao misionar.
- Pogledajte kratki video snimak sa Renatom na Jutjubu: bit.ly/Renato-prison.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq)
- Preuzmite misijske postove i kratke činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/ssd-2025.
- Misionarska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 1 govori o konceptu oživljavanja svetske misije, i žrtvovanju za misiju kao načinu života koji uključuje ne samo pastore, već i sve druge članove crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika. Misionarski cilj br. 2: „Ojačati adventistički pristup u velikim gradovima, širom prozora 10/40, među nedosegnutim i nedovoljno dosegnutim grupama ljudi.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Bangkok je uvršten u Ginisovu knjigu svetskih rekorda kao mesto sa najdužim nazivom. Njegovo puno ime je: *Krungthepmahanakhon Amonrattanakosin Mahintharaiutthai Mahadilokphop Noppharatchathaniburirom Udomratchanivetmahasathan Amonphimanavatansathit Sakkathattiavitsanukamprasit*. To znači: „Grad anđela, veliki grad besmrtnika, veličanstveni grad devet dragulja, sedište kralja, grad kraljevskih palata, dom inkarniranih bogova, podignut od strane Višvakarmana po Indrinom nalogu.“
- Tajland ima 1.430 ostrva; najveće, Puket, nalazi se na jugozapadu na Andamanskom moru. Najviša planina je Doi Intanon i visoka je 2.565 metara.

Dug put ka Bogu, deo I

TAJLAND | 3. maj

Pada

Dvanaestogodišnji Pada nije mogao da razume zašto je njegov stariji brat napustio veru svoje porodice, da bi se pridružio Adventističkoj crkvi na Tajlandu.

„Zašto si postao adventista?“, upitao je svog brata Mordžu.

„Dođi da živiš sa mnom, pa ćeš videti“, odgovorio je Mordža.

Pada se preselio kod Mordža. Dečak je bio najmlađi u svojoj porodici, i baš je želeo da sazna zašto je stariji brat postao adventista.

Mordža je bio najstarije dete, i glava porodice posle očeve smrti, kada je Pada imao tri meseca.

Majci šestoro dece, koju je sama odgajala nakon muževljeve smrti, bilo je drago što se Mordža mogao starati o Padu.

Pada je brzo uvideo da je život drugačiji u Mordžinoj kući. Bio je stariji 11 godina od njega. Već je bio oženjen, i imao tri mala dečaka.

U Mordžinom domu se nije jela svinjetina, zmiје i miševi kao što su drugi ljudi koji žive na planini, na granici Tajlanda i Mjanmara činili. Ljudi su ovde bili veoma siromašni, i jeli su sve što su nalazili. Mordža i

njegova porodica nisu bili bogati, ali su jeli samo ono što je Mordža nazivao „čistom hranom“. Stariji brat je objasnio da se prema Bibliji ne jede nečista hrana, kao što su svinjetina, zmiје i miševi.

U subotu ujutro Mordža je probudio Pada u 5 sati ujutru. Napolju je još bio mrak.

„Vreme je da ustaneš i pripremiš se za crkvu“, rekao je.

Pada nije bio srećan. Hteo je da spava. Ali, poštovao je svog brata i hteo je da ga posluša. Setio se da je želeo da zna zašto je Mordža postao adventista. Možda će saznati u crkvi.

Pada je ustao i pridružio se bratu i ostatku porodice u jednostavnom doručku od pirinča i povrća. Mordžina supruga pripremila je jelo u petak.

Posle jela, Pada je pratio Mordžu, njegovu suprugu i njihovo troje dece u dugom pešačenju do crkve.

U njihovom malom mestu nije bilo Adventističke crkve, i trebalo je da pešače 13 kilometara do najbliže crkve u susednom mestu.

Mordža je nosio malog sina u platnu omotanom oko svojih leđa. I njegova supruža je nosila jednog sina. Pada je koračao sa njihovim najstarijim dečakom, koji je imao 6 godina.

Šestočlana porodica je pešačila tri sata. Penjali su se planinskim stazama. Prolazili su pokraj pirinčanih polja, pored reke. Konačno su stigli u Adventističku crkvu na vreme za Subotnu školu.

Padi se dopalo bogoslužjenje. Adventistički pastor je imao tri ćerke koje su bile otprilike njegovih godina. Devočice su svirale gitaru i pevale lepe pesme o Isusu.

Posle bogoslužjenja, Pada je uživao u ukusnom ručku u crkvi. Posebno mu se svidela ukusna supa od bundeve koju je pripremila pastorova supruža.

Iako je Padina prva poseta crkvi za nje bila dobro iskustvo, nije bio oduševljen kada ga je brat ponovo probudio u 5 sati jutru naredne subote. Hteo je da spava i nije se radovao dugom pešačenju do crkve. Ali kada je stigao u crkvu, bio je srećan što je tamo.

To se događalo svake naredne subote. Pada je gundao u srcu dok se spremao za crkvu i dugo pešačenje. Ali je uvek uživao u muzici i hrani. 🌍

Hvala vam što svojim misionskim prinosima podržavate objavljivanje radosne vesti o Isusovom skorom dolasku na Tajlandu i širom sveta.

Saznajte naredne sedmice kako je Pada odlučio da sledi primer svoga brata i postane adventista sedmog dana.

Hvala vam što ste planirali da priložite velikodušna sredstva 28. juna.

U vezi sa pričom

- Pokažite Tajland na mapi sveta.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i kratke činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/ssd-2025.
- Misionska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Misionski cilj br. 2: „Ojačati adventistički pristup u velikim gradovima, širom prozora 10/40, među nedosegnutim i nedovoljno dosegnutim grupama ljudi.“ Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Misionski cilj broj 6 govori o povećanju pristupa, zadržavanju, učešću dece i mladih u crkvenim aktivnostima. Cilj br. 7: „Pomoći deci, tinejdžerima i mladima da stavljaju Boga na prvo mesto u svom životu, i da svojim životom daju primer drugima o biblijskom pogledu na svet.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Na Tajlandu se glava smatra svetim delom tela, pa se tuđe glave ne smeju dirati. Stopala ne smeju biti vidljiva, jer se smatraju najnižim delom tela.
- Gaziti tajlandsku valutu je nezakonito jer je na njoj odštampan lik monarha.
- Neka popularna tajlandska jela su *pod thai* (pečeni rezanci sa pečenim jajetom); *tom kha gai* (začinjena supa od kokosa sa piletinom i limunskom travom); *khao pod* (pržen pirinač koji nije previše začinjen, kog deca najviše vole); i *khao neaw mamuang* (pirinač kuvan u kokosovom mleku i serviran sa svežim kriškama manga).

Dug put ka Bogu, deo II

TAJLAND | 10. maj

Pada

Napomena urednika: Dvanaestogodišnji Pada se pitao zašto je njegov stariji brat Mordža napustio porodičnu religiju i postao adventista sedmog dana na Tajlandu. Mordža ga je pozvao da sazna, tako što će se preseliti da živi kod njega.

Prolazile su nedelje i meseci, a Pada je išao u crkvu sa Mordžom i njegovom porodicom, pešačeći 13 kilometara svake subote.

Pada se i dalje pitao zašto je Mordža postao adventista. Nije imao odgovor. Ali, primetio je da je Mordža bio veoma veran u odlascima u crkvu subotom. Nije bilo važno da li pada kiša ili je hladno, porodica je uvek ustajala pre zore i dugo pešačila do crkve. On je takođe primetio da je njegov brat veoma veran u davanju desetaka i prinosa. Sva-ke subote, stavljao bi nešto novca u koricu za darove. Mordža je objasnio svom mlađem bratu da je novac zapravo pripadao Bogu.

„Vraćam Bogu ono što je već Njegovo kao dar zahvalnosti“, rekao je.

Pada je živio prvih 12 godina svog života sa majkom u veoma skromnim uslovima i trošnoj kući. On nije shvatao kako Mordža može sebi da priušti da daje novac. Ali je

primetio da njegovom bratu nikada nije nedostajalo novca. U njegovom domu, uvek je bilo dovoljno hrane i drugih potreština.

Prošla je godina. Prošle su dve godine. Tri godine. Mordžina trojica sinova su porasla i otišla u adventističku školu u drugo mesto. Mordža nije bio bogat, ali nekako je nalazio novac za školarinu svojih sinova.

Pada nikada nije išao u školu. Sada je imao 15 godina i pozeleo je da i on može da ide u školu. Dok je razmišljao o svojoj situaciji, pitao se: „Može li to biti razlog zašto je Mordža postao adventista? On nije bogat, ali mu nikad ništa ne treba. On ima hranu i odeću, i može poslati svoje sinove u školu. On voli Boga nebeskog, i Bog nebeski se brine za sve njegove potrebe.“

Ljubav prema Bogu se ukorenila u Padi-nom srcu. On je želeo da živi za Boga koji se brinuo o svim potrebama njegovog brata. Želeo je da živi za Boga koji se brinuo za sve njegove potrebe i pre nego što Ga je poznao. Predao je svoje srce Bogu i krstio se. Iako Pada nije imao porodicu koja bi mogla da mu pomaže, upisao je prvi razred u adventističkoj školi kada je imao 17 godina. Vredno je učio i radio da plati svoju školarinu.

Kada je završio školu, odlučio je da druge uči o Bogu koji obezbeđuje svačije potrebe.

Otišao je na misionski koledž (sada Azijsko-pacifički međunarodni univerzitet) i postao pastor.

Danas je Pada pastor i vođa Adventističke crkve na Tajlandu. On ima suprugu koju je upoznao u adventističkoj školi, i imaju tri ćerke. Stekao je dobro obrazovanje. Vozi lep auto. Zarađuje dobru platu, i verno vraća Bogu desetke i prinose. Njegova porodica uvek ima dovoljno hrane i odeće.

Više od svega voli da priča drugima o Bogu nebeskom. Često odlazi u planinsko selo svog detinjstva, na granici između Tajlanda i Mjanmara. Ljudi koji tamo žive i dalje su veoma siromašni, i malo ko veruje u Boga. Pada uvek puni 50 ili više koverata sa novčanicama od 50 ili 100 bahta koje deli seljanima. To nije mnogo novca, ali jeste vredan poklon u njihovim očima. Kad im pruža koverte, seljani ga pozdravljaju sa velikim osmesima, i zahvalnošću. Čuje kako govore jedni drugima, „Pada je jedan od nas. Ovde je odrastao, ali stekao je dobro obrazovanje, lep auto i a dobru platu. Njegov Bog se brine o njemu. Možda njegov Bog može da se pobrine i za nas.“

Pada se moli da seljani, njegov narod, jednog dana saznaju da se njegov Bog već brine o njima i želi da ih sačuva za večnost. 🌍

Deo darova Trinaeste subote 1988. godine bio je upotrebljen za izgradnju trpezarijske sale i još jedne zgrade na Azijsko-pacifičkom internacionalnom univerzitetu, gde je Pada obučavan za pastora. Kao tadašnji student, Pada je pomagao u izgradnji trpezarije. Na taj način, uticaj darova te Trinaeste subote se i dalje oseća u životima Pade i mnogih koji su studirali na Azijsko-pacifičkom međunarodnom univerzitetu. Uz Božji blagoslov, sredstva priložena ovog tromesečja će takođe imati dugotrajan uticaj. Hvala vam što planirate da priložite velikodušne darove.

U vezi sa pričom

- Pokažite Tajland na mapi sveta.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i kratke činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/ssd-2025.
- Misionska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Misionski cilj br. 2: „Ojačati adventistički pristup u velikim gradovima, širom prozora 10/40, među nedosegnutim i nedovoljno dosegnutim grupama ljudi.“ Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Misionski cilj broj 6 govori o povećanju pristupa, zadržavanju, učešću dece i mladih u crkvenim aktivnostima. Cilj br. 7: „Pomoći deci, tinejdžerima i mladima da stavljaju Boga na prvo mesto u svom životu, i da svojim životom daju primer drugima o biblijskom pogledu na svet.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Mai Tai je nacionalni sport Tajlanda i naziva se „umetnošću osam udova“ zbog upotrebe pesnica, laktova, kolena, i potkolenice u borbi.
- U šumama Tajlanda mogu se naći slonovi, leopardi, tigrovi, divlji volovi i malajski tapiri, koji su prekriveni crnim krznom na prednjoj polovini svog tela i belim krznom na zadnjoj strani.
- Tajland je mesto na kome možete pronaći najmanje sisare i najveće ribe na svetu. Bumar slepi miš teži samo 2 grama — otprilike isto kao dve spaljice. Kit ajkula, koja se nalazi u okeanu oko Tajlanda, teži oko 20 tona i dugačka je 18,8 metara.

Da li Bog odgovara na molitve?

TAJLAND | 17. maj

Somsak

Somsak je prvi put čuo za molitvu Bogu nebeskom kada je bio mali dečak u adventističkom vrtiću u Koratu, na Tajlandu. Kao i većina ljudi na Tajlandu, potekao je iz nehrisćanske porodice, i nije znao ništa o nebeskom Bogu.

Svako jutro zastava Tajlanda bila bi podignuta visoko na banderu u dvorištu Adventističke međunarodne škole Korat, pri kojoj se nalazio i vrtić. Zatim bi sva deca iz vrtića i viših razreda stajala blizu zastave dok je svirala tajlandska državna himna. Posle toga, nastavnici bi vodili decu u pevanju „molitvene pesme“ — lepe pesme koja od Boga nebeskog traži da im blagoslovi dan.

Kad je Somsak malo porastao, naučio je da se moli sam. Učiteljica drugog razreda mu je pokazala kako da to čini. Na početku časova svakog dana, nastavnica bi započela molitvu i pozvala Somsaka i drugu decu da joj se pridruže. Učiteljica bi rekla: „Dragi

Bože.“ Tada bi jedno dete reklo: „Molim Te, učini me mudrim.“ Drugo bi reklo: „Molim te, čuvaj me.“ A treće bi dodalo: „Molim Te, pomози mi da budem dobar.“ Učiteljica bi završila molitvu govoreći: „U Isusovo ime, amin.“

Nakon što je naučio kako da se moli u školi, Somsak je počeo sam da se moli u drugom razredu. Ali nije se molio svaki dan. Nije se čak molio ni svakog meseca. Molitva mu je uvek bila na poslednjem mestu. Obično je smatrao da je pametan i da je bezbedan. Ali ponekad se brinuo da nije pametan ili da nije bezbedan. Tada bi se molio: „Dragi Bože, molim Te, učini me pametnim. Molim Te čuvaj me. U Isusovo ime, amin.“

Somsak se ovako molio sve do devetog razreda.

Danas je snažan 16-godišnji tinejdžer u desetom razredu. Možda se ne moli svaki dan, ali se mnogo godina unazad molio. Koliko je njegovih molitava Bog uslišio? Sto? Pedeset? Možda 10 ili 15? Ako pitate Somsaka, on će vam reći nijednu. Nula. Ništa.

„Nisam osetio da mi je Bog odgovorio na molitve“, smatra on. „Više verujem u sebe.“

Somsak se možda nije molio svaki dan. Molitva mu je na poslednjem mestu. Ali razmislite, da li je moguće da Bog nije odgovorio čak ni na jednu njegovu molitvu? Šta vi mislite? Ako ste rekli da je Bog sigurno odgovorio na barem jednu njegovu molitvu, onda ste u pravu. U Bibliji, Bog kaže da on odgovara ljudima čak i pre nego što se mole. On kaže: „Pre nego poviču, Ja ću se odazvati; još će govoriti, a Ja ću uslišiti.“ (Isaija 65,24)

Pa, zašto Somsak smatra da Bog nije uslišio njegove molitve? Može li biti da je Bog odgovorio, a Somsak jednostavno nije primetio? Može li biti da se i mi molimo i ne primećujemo da je Bog odgovorio?

Učitelji u Somsakovoj školi se mole da učenici upoznaju nebeskog Boga koji čuje i odgovara na molitvu. Možda je teško da dečak ili devojčica poveruju u Boga kada niko drugi u njihovoj porodici ne veruje. Učitelji se mole da Somsak i sva ostala deca u Adventističkoj međunarodnoj školi Korat vide da Bog zaista čuje i uslišava molitve.

Da li biste se pridružili nastavnicima u molitvama za Somsaka i ostalu decu? Pomolimo se. 🌍

Dragi Bože, hvala Ti za Adventističku međunarodnu školu Korat na Tajlandu u kojoj Somsak stiče obrazovanje. Hvala Ti za mnogo dece širom sveta koja su velikodušno priložila darove Trinaeste subote, koji su pomogli u izgradnji škole. Sada, molim te pomoz i Somsaku i ostaloj deci u školi koja Tebe ne znaju, da vide da ih Ti voliš i zaista čuješ i odgovoraš na molitve. Pomoz i njima — i nama — da primetimo Tvoje odgovore na molitvu. Molimo Te takođe blagoslovi darove Trinaeste subote ovog tromesečja koji će pomoći drugoj deci u Aziji da Te upoznaju, i saznaju za Tvoju veliku ljubav koju imaš prema nama, svojoj deci. U ime Isusovo, amin.

U vezi sa pričom

- Pokažite Korat i Tajland na mapi sveta.
- Ime Somsak nije pravo ime ovog mladića. Časopis *Adventistička misija* ne objavljuje njegovo ime iz privatnih razloga.
- Na slici uz ovu priču prikazana je međunarodna Adventistička škola Korat. Deo darova Trinaeste subote u četvrtom tromesečju 2018. pomogao je Adventističkoj međunarodnoj školi Korat, ranije poznatoj kao Adventistička međunarodna misionska škola, da se proširi, postane škola sa dvanaest razreda, i preseli se u veću školsku zgradu na novom kampusu.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i kratke činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/ssd-2025.
- Misionska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Misionski cilj br. 2: „Ojačati adventistički pristup u velikim gradovima, širom prozora 10/40, među nedosegnutim i nedovoljno dosegnutim grupama ljudi.“ Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Misionski cilj broj 6 govori o povećanju pristupa, zadržavanju, učešću dece i mladih u crkvenim aktivnostima. Cilj br. 7: „Pomoći deci, tinejdžerima i mladima da stavljaju Boga na prvo mesto u svom životu, i da svojim životom daju primer drugima o biblijskom pogledu na svet.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Tajland je najveći proizvođač i izvoznik rezanih orhideja u svetu. Uzgaja se oko 1.300 vrsta orhideja na tajlandskim farmama orhideja. Izvozi se više od 50.000 tona godišnje.

Čudni zvuci u toku noći

FILIPINI | 24. maj

Džejms

spavao u spavaćoj sobi, a drugi misionar u dnevnoj. Kuhinja i kupatilo su bili napolju. Niko u lokalnoj sredini, uključujući Džejmsa i njegovog prijatelja, nije imao struju ili tekuću vodu. Da bi napunili svoje mobilne telefone, plaćali su 10 pezosa (oko 17 američkih centi) da ih noću priključe na generator. U istoj ulici je živio i gradonačelnik.

Ostrvo je uglavnom bilo naseljeno nehrišćanima. Ali, na ostrvu su takođe živeli hrišćani, a Džejmsova misija je bila da dopre do bivših adventista. Trebalo je da ih upozna, i pomogne im da obnove svoju veru.

Par iz susedstva koji je govorio o sablasnim duhovima pripadao je drugoj hrišćanskoj denominaciji. Iako oni nisu bili adventisti, Džejms i njegov prijatelj pokušali su da dopru do njih nudeći im proučavanje Biblije. Ali par je odbio. Nisu hteli da prihvate ni verski traktat.

Zato su Džejms i njegov prijatelj odlučili da sa susedima podele svoje svakodnevne duhovne aktivnosti. Shvatili su da ako su zidovi njihove kuće tako tanki da su komšije mogle čuti čudne zvuke noću, onda bi komšije sigurno mogle da čuju njihova jutarnja i večernja bogoslužjenja.

Komšijska kuća je takođe imala tanke zidove, pa su dvojica misionara mogla da čuju kada je par bio budan. Svoja bogoslužjenja su održavali u skladu sa tim. Kad su pevali, pevali su celim srcem. Kada su čitali Bibliju, govorili su dovoljno glasno da ih može čuti mnoštvo ljudi.

Džejms se molio za spasenje bračnog para. Kako su meseci prolazili, Džejms nije primetio bilo šta neobično u vezi sa njima.

Ubrzo nakon što se Džejms uselio u svoju iznajmljenu kuću, par iz susedstva ga je obavestio da je kuća ukleta.

„U vašoj kući žive duhovi“, reče komšija. „Čuli smo ih mnogo puta noću, i ne možemo da spavamo“, dodala je njegova supruga.

Par je pričao o neobičnoj vici i glasovima, tajanstvenim koracima i predmetima koji padaju na pod.

Džejmsu je bilo smešno kada je čuo ovu priču o duhovima. Niko nije živio u toj kući već neko vreme i nije bio nimalo zabrinut.

Bio je student misionar i nije se plašio uklete kuće ili nemirnih duhova.

Čitao je u Bibliji da mrtvi spavaju u zemlji dok ih Isus ne probudi, i bio je siguran da će ga Bog zaštititi od bilo kakve neobjašnjive buke.

Džejms se zahvalio paru što je došao. „Nisam doživeo ništa slično“, odgovorio je.

Džejms i još jedan student misionar uselili su se u malu drvenu kuću u toku svoje jednogodišnje misionske službe na udaljenom ostrvu na Filipinima. Kuća je bila ofarbana u svetlo sivo, i imala je zeleni krov. Džejms je

vom iznajmljenom kucom. Nije osećao nikakvo čudno prisustvo kada je bio sam. Nije čuo nikakve čudne zvukove. Jedini zvuci noću dopirali su od cvrčaka, žaba i drugih noćnih Božjih stvorenja.

Džejms i njegov prijatelj proveli su godinu dana moleći se i hrabreći bivše adventiste. Radovali su se što su mogli da vide kako mala zajednica raste u svojoj veri.

Krštenja nisu bila deo misionorskog zadatka ali kad su Džejms i njegov prijatelj okončali svoj boravak na ostrvu, dvoje mladih je tražilo da bude kršteno. Džejms je bio zadivljen. Oboje mladih su poticali iz neadventističkih domova. Misionari su bili zahvalni Bogu što je dodirnuo njihova srca.

Što se tiče bračnog para iz komšiluka, Džejms nije mogao da kaže da li je glasno pevanje i čitanje iz Biblije imalo bilo kakvog uticaja. Ali dok se pripremao da ode, par ga je molio da ostane.

„Mogli smo da spavamo mirno noću nakon što ste se vi uselili“, rekao je suprug. „Molim vas, ostanite“, dodala je supruga. U tom trenutku Džejms je shvatio da je Bog zaista radio na njihovim srcima.

Molite se za dragocene ljude na Filipinima, a posebno za nedosegnute grupe ljudi u udaljenim oblastima. Molite se i za misionare koji pokušavaju da dopru do njih spasonosnom istinom.

Džejms i kolega misionar bili su na ovom ostrvu kao deo pokreta 1000 misionara, organizacije koja je deo Južne azijsko-pacifičke divizije, i koja će primiti dar Trinaeste subote ovog tromesečja. Pokret 1000 misionara nastoji da obuči i pošalje 1000 misionara širom divizije svake godine. Misionarski centar u kome je Džejms bio obučen za rad na terenu, izgrađen je u blizini filipinske prestonice, Manile, darovima Trinaeste subote 1996. godine. 🌍

Hvala vam što ste planirali da priložite veliku darove Trinaeste subote za Južnu azijsko-pacifičku diviziju 28. juna.

U vezi sa pričom

- Pokažite na mapi sveta Filipine.
- Pogledajte kratki video-snimak na Jutjubu o Džejmsu na kampusu pokreta 1000 misionara, nadomak Manile: bit.ly/James-SSD.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionarske postove i kratke činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/ssd-2025.
- Misionarska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Misionarski cilj br. 2: „Ojačati adventistički pristup u velikim gradovima, širom prozora 10/40, među nedosegnutim i nedovoljno dosegnutim grupama ljudi.“ Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Misionarske informacije

- Godine 1905, G. A. Irvin, predsednik Australijske unije, posetio je Filipine na putu ka Generalnoj konferenciji, gde je preporučio da adventisti sedmog dana počnu da rade na ostrvima tako što će poslati kolportere u Manilu.
- R. A. Kaldvel, iz Australije, došao je na Filipine 1905. godine gde je prodavao zdravstvene i verske knjige na španskom jeziku.
- Sredinom dvadesetih godina 20. veka došlo je do nestašice Biblija na tagalog jeziku jer je hrišćanska izdavačka kuća u Japanu koja ih je štampala bila uništena u zemljotresu septembra 1923.

Tako mnogo pravila

INDONEZIJA | 31. maj

Febiola

Tragedija je zadesila Febiolin život i pre nego što je rođena u Indoneziji.

Majka je bila u trećem mesecu trudnoće sa njom kada joj je otac umro.

Onda je majka umrla kada je imala 18 godina.

Dve godine kasnije, baka je umrla. Najviše ju je zbolela bakina smrt. Febiola je uglavnom živela sa svojom bakom i nije mogla da zamisli da živi bez nje.

Febiola je studirala za medicinsku sestru kada joj je umrla baka. Živela je u studentskom domu univerziteta Klabat. Njena starija sestra joj je preporučila adventistički univerzitet.

„Možeš da budeš u studentskom domu“, rekla je sestra. „U domu postoje pravila i pravila su dobra.“

Febiola nije bila toliko sigurna da postoje dobra pravila. Činilo se da ih univerzitet ima mnogo. Bilo je skoro neizdrživo u poređenju na njenim starim životom koji je provela sa svojom bakom.

Jedno od pravila je glasilo da studenti u domu moraju ujutru i uveče da prisustvuju

bogosluženjima u domu. Drugo pravilo je glasilo da su studenti obavezni da prisustvuju bogoslužnju svake subote u univerzitetskoj crkvi.

Febiola se nije zanimala ni za Boga ni za Bibliju, i požalila se svojoj sestri zbog pravila.

„Samo nastavi“, odgovorila je sestra. „Nećeš zažaliti. Pravila su dobra.“

Febiola još uvek nije bila toliko sigurna da su pravila bila dobra. Ali, odlučila je da pruži univerzitetu priliku.

Febiola je delila sobu sa tri cimerke adventistkinje, i one su je pozivale da im se pridruži u molitvi i zajedničkom bogoslužnju u svojoj sobi. One su je pozivale da otpočinu subotu zajedno petkom uveče.

Febiola nije bila oduševljena što obavezno mora da prisustvuje na večernjim i jutarnjim bogosluženjima u domu i subotnoj službi u crkvi. Nije mogla da razume zašto njene cimerke nisu zadovoljne samo okupljanjima i bogosluženjima u domu, već su želele da ih prošire na njihovu sobu.

U njenom srcu je rasla radoznalost. „Zašto treba da svetkujemo subotu?“, pitala je svoje cimerke.

„Ako želiš da saznaš više o bogoslužnju subotom, mogle bismo da zamolimo pastora da te nauči više“, odgovorila je jedna cimerka.

Febiola je rekla da se ne oseća spremnom za razgovor o Bibliji sa pastorom.

„U redu je ako se ne osećaš prijatno“, rekla je cimerka. „Imaš šest časova veronauke na univerzitetu tokom sedmice. Tamo možeš saznati više o suboti.“

Svi studenti na univerzitetu Klabat su obavezni da pohađaju šest časova veronauke sedmično, i Febiola je pronašla odgovore na svoje pitanje o suboti tokom tih časova. Kad se završio poslednji čas, koji je bio o knjizi Otkrivenja, rekla je profesoru da želi da proučava biblijske teme.

Narednog semestra, počela su ozbiljna biblijska proučavanja. Preceptorka ženskog dela studentskog doma, Deli, i njen suprug proučavali su Bibliju sa njom.

Vremenom je Febiola odlučila da prihvati Isusa kao svog ličnog Spasitelja. Predala Mu je svoje srce i krstila se.

I narednim mesecima nova radost joj je ispunila srce. Uprkos tome što je izgubila oca, majku i baku, stekla je novu porodicu na univerzitetu. Preceptorka i njen suprug su joj kao roditelji, a cimerke su joj kao sestre. Pored toga, ona se više ne protivi pravilima univerziteta.

„Sada smatram da su pravila dobra za mene“, izjavljuje sa osmehom. Ženski dom „Edelvajs“ gde Febiola živi na univerzitetu Klabat, nalazi se blizu Manada, u Indoneziji. Izgrađen je uz pomoć darova Trinaeste subote 1981. godine. Febiola je među mnoštvom mladih devojaka koje su preceptorka doma i njen suprug doveli do krštenja.

Uz Božji blagoslov, vaši darovi Trinaeste subote ovog tromesečja imaće dugotrajan uticaj kao i darovi koji su upotrebljeni za izgradnju ženskog doma u na univerzitetu Klabat pre 44 godine. 🌱

Hvala vam što planirate da izdvojite i priložite velikodušne darove Trinaeste subote 28. juna.

U vezi sa pričom

- Pokažite na mapi sveta Indoneziju. Pronađite grad Manado, na severu ostrva Sulawesi. Univerzitet Klabat se nalazi nadomak grada Manada.
- Pogledajte kratki video-klip o Febioli na Jutjubu: bit.ly/Febiola-SSD.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i kratke činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/ssd-2025.
- Misionska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Misionski cilj br. 2: „Ojačati adventistički pristup u velikim gradovima, širom prozora 10/40, među nedosegnutim i nedovoljno dosegnutim grupama ljudi.“ Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Misionski cilj broj 6 govori o povećanju pristupa, zadržavanju, učešću dece i mladih u crkvenim aktivnostima. Cilj br. 7: „Pomoći deci, tinejdžerima i mladima da stavljaju Boga na prvo mesto u svom životu, i da svojim životom daju primer drugima o biblijskom pogledu na svet.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Misionske informacije

- Prvi adventista koji je posetio Indoneziju bio je Abraham La Ru, koji je bio na ostrvu Java negde između 1888. i 1903. godine.
- Adventistički rad u Indoneziji počeo je 1900. godine, kada je R. V. Munson otvorio misiju u Padangu na zapadnoj obali Sumatre.
- Prva adventistička škola za obuku radnika u Indoneziji otvorena je 1929. na Javi. Sada je to Indonezijski adventistički univerzitet.
- Drugi svetski rat je primorao školu da se zatvori 1942. Nekoliko nastavnika je smešteno u koncentracione logore, a dvojica su poginula.

Lignje ili pseće meso?

INDONEZIJA | 7. jun

Džon

Džon je imao gust raspored propovedanja u Indoneziji. Kao pastor crkve koja svetkuje nedelju, završavao je sa serijom sastanaka na jednom ostrvu i morao je da se vrati kući zbog još jedne serije sastanaka. Trebalo je da se vrati avionom, ali je avion bio skroz pun. Tako da je kupio kartu za trodnevno putovanje brodom.

To je bila odluka koja će mu promeniti život.

Džon je kupio najjeftiniju kartu u ekonomskoj klasi, velikoj sali gde je mnogo putnika spavalo jedan do drugog na podu. Dok su bili budni, putnici su provodili vreme u razgovorima.

Džon je razgovarao sa ženom koja je sedela u blizini. Ljubazno, ponudio joj je deo svog obroka.

Ona je odmahнула glavom dok je on držao plastičnu posudu sa kuvanim lignjama začinjenim uljem.

„Žao mi je“, rekla je. „Ja ne jedem takvu hranu.“

Džon je pomislio da ona ne voli lignje, pa je izvadio drugu posudu. U ovoj je bilo pseće meso koje je kupio od uličnog prodavca pre samog ukrčavanja na brod.

Ali žena je i to odbila.

„Ne jedem takvu hranu.“

Džon je bio iznenađen.

„Zašto ne jedete ovakvu hranu?“, upitao je.

„Zato što sam adventista“, odgovorila je.

Jedino što je znao o adventistima sedmog dana bila je da je podučavao jednog adventističkog studenta u misionjskoj školi, u kojoj je radio pre nego što je postao pastor. Ispoštovao je ženinu želju da ostane dosledna svojim verovanjima i nije je više nudio hranom koju je imao.

Razgovarali su o drugim temama. Saznao je da se zove Ingrid.

Kada se ukrčavao na brod, Džon nikome nije rekao da je pastor. Ali Papua je pretežno hrišćansko ostvo, i Indonežanima koji tamo žive plovidba je tradicija. U nekom trenutku putovanja, kapetan broda uvek pita: „Ima li

pastora na brodu? Hteli smo da vas zamolimo da se pomolite za nas i da održite bogoslužnje."

Poslednjeg dana Džonovog putovanja, kapetan je ponovio pitanje. Džon se javio i poveo putnike u molitvama i bogoslužnju.

Ingrid je bila iznenađena kada je saznala da je on pastor, i više nije bila sigurna da želi da nastavi razgovor sa njim.

Ali kada je brod pristao, Džon je insistirao da razmene brojeve telefona. Kada ju je pitao da se ponovo vide, ona ga je pozvala u Adventističku crkvu.

Narednih mesec dana svake subote, Džon je odlazio na bogoslužnje sa njom.

A onda se dogodilo nešto neobično. Počeo je da se oseća neprijatno tokom bogoslužnja nedeljom u svojoj crkvi. Toliko se osećao neprijatno da je, kada su ga upitali da održi propoved u crkvi, tražio izgovor govoreći da mora da ide negde drugde.

Kada je u svojoj crkvi rekao da namerala da postane adventista, ponuđeno mu je mesto na višoj poziciji i sa većom platom.

Međutim, nije bio u iskušenju da to prihvati. Kroz svoje lično proučavanje Biblije, postao je uveren da je sedmi dan subota jedini istiniti Božji dan za bogoslužnje. Takođe je prihvatio biblijsku zabranu nečistog mesa kao što su lignje i pseće meso.

Tri godine nakon putovanja brodom, Džon i Ingrid su se venčali.

Danas, Džon završava svoje studije teologije na Univerzitetu Klabat na ostrvu Sulawesi. Drago mu je što je Ingrid odbila njegovu hranu. Kroz njeno svedočanstvo, on je saznao za sedmi dan subotu.

Jedva čeka da se vrati kući u Papuu i da druge podučava o Gospodaru subote. 🌐

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će da se jevanđelje širi po Džonovom rodnom ostrvu. Sredstva će se upotrebiti za izgradnju učionica, upravne

U vezi sa pričom

- Pokažite na mapi sveta gde se nalaze Papua i Indonezija.
- Pogledajte kratki video-klip o Džonu: bit.ly/Jhon-SSD.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i kratke činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/ssd-2025.
- Misionska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Indoneziju čini više od 17.000 ostrva, uključujući Sumatru, Javu, Sulawesi, i delove Bornea i Nove Gvineje, što predstavlja najveći arhipelag na svetu.
- Indonezijom je vladala Holandija do 1945. godine.
- Indonezija je najveća većinski muslimanska država na svetu.

zgrade, biblioteke i amfiteatra na Adventističkom teološkom koledžu u Nabiru u Papui. Usled nesreće koja je zadesila ostrvo Sulawesi, univerzitet Klabat, u kome Džon studira, morao je da se preseli u Nabiru, i 1981. dobio je deo darova Trinaeste subote.

Hvala vam što planirate da priložite velikodušne darove Trinaeste subote, kojima podržavate objavljivanje jevanđelja u Indoneziji.

Molitva za grad bez crkve

INDONEZIJA | 14. jun

Džeri

Dečak po imenu Džeri putovao je sa svojim ocem iz grada u grad da bi posećivali članove crkve na indonežanskom ostrvu Papua.

Njegov otac, pastor Adventističke crkve sedmog dana, s vremena na vreme zaustavljao se izvan gradova koji nisu imali adventističku crkvu.

„Dragi Bože“, molio se otac. „Molim te blagoslovi ovaj grad i daj mu jednog dana Adventističku crkvu.“

Džeri je video da je Bog uslišio Te molitve. U jednom od tih gradova, crkva je osnovana pet godina nakon molitve njegovog oca. U drugom gradu, crkva je otvorena 20 godina kasnije.

Džeri je išao očevim stopama i postao pastor u Papui. Kada je jednom prilikom u okolini jezera Sentani posetio članove crkve, želio je da vidi crkve koje su nikle u gradovima za koje se njegov otac molio ranijih godina.

Ali onda je video grad na obali jezera Sentani bez ijedne Adventističke crkve i bez vernika. Svojim brodićem došao je nadomak grada Joboi na putu do drugog grada gde su bili vernici crkve.

Džeri se setio očeve navike da se moli za gradove bez crkve, pa je zamolio kapetana da uspori. Želeo je da se pomoli za Joboi.

Pognuvši glavu, rekao je: „Dragi Bože, molim Te blagoslovi ovaj grad i daj mu jednog dana Adventističku crkvu.“

O tome šta se nakon toga dogodilo, saznao je kasnije.

Desilo se da je jedan od viđenih meštana tog grada, dva meseca nakon Džerijeve molitve, putovao u Izrael, u svetlu zemlju, na hodočašće. Čovek, po imenu Tonsi, u sumrak je gledao kroz prozor svoje sobe u jednom jerusalimskom hotelu, i na ulici primetio neobično dešavanje.

Začula se sirena, a autobusi su požurili ka svojim stanicama. Onda je sve utihnulo.

Tonsi je pogledao na sat i video da je petak uveče. Shvatio je da Jevreji prestaju sa svojim radom za početak subote.

Onda se setio da je i u Papui radio sa nekoliko adventista koji su prestajali sa radom

od zalaska sunca u petak do zalaska sunca u subotu, kako bi svetkovali subotu. Pitao se, „Adventistička crkva slavi isti dan kao i narod Izraela? Zašto i moja crkva takođe to ne radi? Moja crkva tvrdi da slavi izraelskog Boga.“ Odlučio je da pronađe odgovore kada se vrati kući.

Kada se vratio u Papuu, otišao je u Adventističku crkvu u susednom gradu, i saznao da se održava serija evanđeoskih sastanaka.

Na sastancima, Tonsi je u Bibliji pronašao sve odgovore u vezi sa subotom. Odlučio je da svetkuje subotu,. Ubrzo su njegova su-pruga i on postali adventisti sedmog dana.

Nedugo nakon njihovog krštenja, Džeri ih je posetio u njihovom domu u Joboi i pomogao da se osnuje kućna crkva. To je bio odgovor na njegove molitve i nastavak nasleđa njegovog oca.

„Veoma sam zahvalan za nasleđe koje mi je ostavio otac“, rekao je Džeri Džejkobs, koji je sada pastor Adventističke crkve na Univerzitetu Klabat.

„Hajde da nastavimo da se molimo da se jednog dana u ovom gradu otvori crkva.“🌍

Molite se za grad Joboi u Papui, u Indoneziji. Molite se da jevanđelje dospe do mnogih mesta na ostrvu i da se tamo izgradi još crkava. Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će da se jevanđelje u Papui proširi kroz izgradnju učionica, upravne zgrade, biblioteke i amfiteatra na Adventističkom teološkom koledžu u Papui. Koledž je bio preseljen u Nabire nakon što je njegov prethodni kampus uništen u poplavama 2019. godine u drugom delu Papue. Trenutno se studenti sastaju u iznajmljenim učionicama Adventističke akademije. Hvala vam što planirate da izdvojite i priložite velikodušna sredstva kroz darove Trinaeste subote, kojim podržavate obučavanje pastora i biblijskih radnika.

U vezi sa pričom

- Pokažite na mapi sveta Papuu i Indoneziju.
- Pogledajte kratki video-klip o Džeriju na Jutjubu: bit.ly/Jerry-SSD.
- Znajte da je Džerijev otac, Džimi Džejkobs, preminuo 2020. godine, u 74 godini.
- Znajte da je Džeri prilagodio očevu praksu tako što se pored gradova bez crkava počeo moliti i za zgrade bez adventista. Dok je živio u Singapuru pet godina, molio se da stanari mnogih zgrada sa zaključanim ulazima pronađu Boga. U nekoliko navrata, Bog mu je omogućio da svedoči tamošnjim stanařima. Nekoliko ljudi je prihvatilo Isusa kao svog Spasitelja.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misijske postove i kratke činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/ssd-2025.
- Misijska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Nacionalni cvet Indonezije je Jasminum sambac, dok je nacionalna životinja komodo zmaj.
- Komodo zmaj je najveći živi gušter na svetu. Najveći ikad viđen bio je dugačak 3,13 m i težak 166 kg.
- Komodo zmajevi su ograničeni na nekoliko indonežanskih ostrva, uključujući, naravno, ostrvo Komodo.
- Ugroženi sumatranski tigar je poreklom sa indonežanskog ostrva Sumatra. Bali i javanski tigrovi su sada izumrli.

Čudo u džungli, deo I

INDONEZIJA | 21. jun

Armi

Devojčica koja je pohađala misionšku školu u džungli, pričala je svom učitelju Armiju o svojoj nepokretnoj majci.

Armi nije došao u planine Papue u Indoneziji da bi bilo koga lečio. On nije bio lekar i nije mnogo znao o medicini. Bio je misionar koji je došao u misionšku školu u džungli da podučava decu o Isusu, Velikom Lekar. Ali njegovo srce je dirnula priča o nepokretnoj majci. On i njegov kolega, koji je takođe bio misionar, odlučili su da osam sati pešače uz planinu da bi posetili ženu u udaljenom selu u kom je živela.

Armi i njegov prijatelj pronašli su ženu u maloj kolibi od trave. Plakala je od bolova ležeći na krevetu. Njeno desno koleno je imalo otvorenu ranu i bilo je natečeno.

Armi i njegov prijatelj nisu razumeli mnogo što je govorila. Ona nije razumela mnogo što su oni govorili. Govorili su različitim dijalektima. Ali uz pomoć gestikulacije rukama, majka je objasnila da je pre sedam godina pala sa drveta, i da od tada nije mogla da hoda. Selo je bilo toliko izolovano, da ni lekara ni bolnica nije bilo u blizini. Posle pada

suprug ju je napustio, ostavljajući je da podiže četvoro dece.

Majci je bilo drago zbog posete. Svu nadu je izgubila. Jasno je dala do znanja da svoju novu nadu polaže u Armija i njegovog prijatelja.

„Pomozite mi da ponovo prohodam“, zamolila ih je.

Armi i njegov prijatelj izašli su iz kolibe. Trebalo je da se pomole Velikom Lekar.

„Gospode daj nam mudrosti“, rekao je Armi. „Pokaži nam kako da pomognemo ovoj ženi iako se ne razumemo u medicinu.“

Kada su se vratili u kolibu, Armi i njegov prijatelj pažljivo su očistili ranu. Znoj je lio niz njihova lica. Brinuli su se da je dodatno ne povrede. Komšije su se okupile u kolibi da posmatraju, a Armi i njegov prijatelj su tek onda počeli da se preznojavaju. Zbog komšija koji su pratili svaki njihov pokret, pitali su se da li su im životi ugroženi.

Tada je Armi počeo ženi da priča o Isusu.

„Samo jedna osoba može da vas izleči“, rekao je, koristeći pokrete rukama kako bi joj pomogao da razume.

„Ta osoba je Isus.“

Majka nikada nije čula za Isusa. Niko od komšija nije čuo za Isusa. Oni su praktikovali oblik misticizma.

„Ništa ja ne znam o vašem Isusu“, rekla je majka. „Ali prihvaćiću svakoga ko može da mi vrati zdravlje.“

Nakon čišćenja rane, Armi je ponudio jedine prirodne lekove koje je imao u svom rancu: ugalj i tablete vitamina C.

Onda je pozvao majku i susede da se pomole. Kada je otvorio oči, video je da su majka i susedi plakali. Uspaničio se, pitajući se šta nije u redu. Susedi, koji takođe nisu govorili njegovim dijalektom, objasnili su kako je molitva dotakla njihova srca.

„Kao da je neko prevodio tvoju molitvu u našim ušima“, rekao je jedan od njih.

Tada se Armi okrenuo i ugledao majčino lice. Potpuno se promenilo. Ranije u bolu i patnji, sada je sijalo od radosti i mira.

Armi je obećao da će se vratiti naredne sedmice da proveriti kako se oporavlja.

Misionari su pešačili osam kilometara nazad do kuće. Dok su hodali, molili su se i razmišljali kako bi mogli da telefoniraju i dobiti potrebne savete da pomognu majci? Gde da pronađu signal za mobilni telefon? Živeli su u planinama i mesecima nisu imali signal za mobilni telefon. 🌍

Molite se za ljude Papue u Indoneziji, do kojih je teško doći. Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će u izgradnji učionica, upravne zgrade, biblioteke i auditorijuma za Adventistički teološki fakultet u Papui. Nakon što je prethodni kampus uništen u drugom delu Papue u poplavama 2019. godine, koledž je preseljen u Nabire. Trenutno se studenti sastaju u iznajmljenim učionicama na Adventističkoj akademiji.

Hvala vam što ste za sledeću sedmicu planirali velikodušnu podršku prilaganjem darova Trinaeste subote. Sledeće sedmice saznajte ostatak Armijeve priče.

U vezi sa pričom

- Pokažite na mapi sveta gde se nalazi Papua.
- Znajte da osmočasovno pešačenje do majčinog sela samo delimično pokazuje razdaljine koje Armi prelazi kao misionar u Papui. Da bi došao do sela sa školom, u džungli u kojoj je živio, morao je da leti misionskim avionom do uzletišta u džungli i zatim hoda 12–14 sati, u zavisnosti od vremenskih prilika i drugih faktora.
- Pogledajte kratki video-klip o Armiju na Jutjubu: bit.ly/Armi-SSD.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i kratke činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/ssd-2025.
- Misionska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Misionski cilj br. 2: „Ojačati adventistički pristup u velikim gradovima, širom prozora 10/40, među nedosegnutim i nedovoljno dosegnutim grupama ljudi“ Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Misionski cilj broj 6 govori o povećanju pristupa, zadržavanju, učešću dece i mladih u crkvenim aktivnostima. Cilj br. 7: „Pomoći deci, tinejdžerima i mladima da stavljaju Boga na prvo mesto u svom životu, i da svojim životom daju primer drugima o biblijskom pogledu na svet.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Neka od najčešćih jela u Indoneziji su *nasi goreng* (jelo od prženog pirinča), *karedoki* (sirovo povrće u kikiriki sosu) i *gado-gado* (salata napravljena od kuvanih jaja, krompira, prženog tofua i preliva od kikirikija).

Prošle sedmice: *Armi, misionski učitelj dece u misionskoj školi u džungli, prepešačio je planinsku stazu od osam kilometara da bi posetio samohranu majku koja je pala sa drveta pre sedam godina i od tada nije hodala. On i njegov prijatelj misionar rekli su majci da je njena jedina nada u Isusu, Pravom Lektaru. Onda su se Armi i njegov prijatelj molili da pronađu signal za mobilni telefon. Očajnički im je bio potreban medicinski savet kako da izleče majčinu nogu. Ali bili su usred planinske džungle i mesecima nisu imali signal za mobilni telefon.*

Onda se dogodilo čudo. Samo nekoliko dana nakon što su posetili majku, Armi-jev telefon je zazvonio dok su išli da posete drugo udaljeno mesto u Papui, u Indoneziji. U prvi mah Armi je pomislio da je to bio alarm sa njegovog telefona, i ignorisao ga. Ali, telefon je nastavio da zvoni, pa ga je izvukao iz džepa i video je da mu je stigao imejl. To je značilo da je mobilni telefon imao vezu.

Armi je odmah pognuo glavu i pomolio se: „Gospode, hvala Ti, hvala Ti! Molim te po-

Čudo u džungli, deo II

PROGRAM 13. SUBOTE, INDONEZIJA | 28. jun

Armi

mozi mi da pozovem pravu osobu koja će mi dati savet kako da izlečim majku.“

Armi je brzo pretražio svoj telefonski imenik, bojeći se da bi signal mogao nestati. Onda je pronašao prijateljicu koja je bila medicinska sestra, i pozvao ju je.

Veza se uspostavila.

Armi je opisao situaciju, i medicinska sestra mu je dala savet kako da očisti ranu na majčinom desnom kolenu. Takođe je savetovala da Armi ponese antibiotike protiv infekcije koje je imao u svojoj planinskoj kući, i da lekove da majci.

Telefonski razgovor je trajao samo dva minuta. A onda je signal nestao. Ali bilo je dovoljno vremena da dobije dragoceni savet.

Naredna dva meseca Armi i njegov prijatelj posećivali su majku u njenoj kolibi od trave. Svaki put, čistili su joj ranu i davali joj da popije antibiotike protiv infekcije zbog koje joj koleno oticalo.

Zamolili su je da se redovno moli.

„Kome bi trebalo da se molim?“, pitala je po prvi put.

„Molite se Onom kome je ime Isus“, odgovorio je Armi.

Nije znala ko je On, ali Armi ju je upoznao sa Njim kroz biblijske priče.

Dok joj je čistio ranu, pričao joj je kako je Isus lečio bolesne i vraćao vid slepima. Susedi su dolazili da gledaju i da slušaju priče.

Kako su sedmice prolazile, otok se polako smanjivao i rana je zarasla. Armi i njegov

prijatelj su zahvaljivali Bogu. Sve što se dešavalo bilo je izvan njihovog medicinskog umeća.

Onda su dva misionara imala obaveze u drugim delovima Papue i nisu bila u mogućnosti da posete majku mesec dana. Ali su joj po deci kojoj su predavali u misionškoj školi u džungli, slali zdravu hranu i prirodne lekove.

Kada su misionari konačno uspeali da ponovo prepešače osam kilometara do njenog sela, pronašli su je kako stoji ispred svoje kolibe od trave. Armi je počeo da plače. Nije mogao da veruje svojim očima. Žena koja nije mogla da hoda sedam godina, sada je stajala pred svojom kolibom. Dok su se on i njegov prijatelj približavali, ona je uz pomoć štapa napravila nekoliko koraka prema njima.

Tada je Armijev prijatelj zaplakao. „Kako je ovo moguće?“, pitao je.

Njih troje su ušli u kolibu i seli. Dok je pričala, majčino lice je sijalo od radosti i zdravlja.

„Stalno sam se molila i bol je nestao“, rekla je, koristeći ruke kako bi im pomogla da razumeju njen dijalekat. „Verujem da se to dogodilo zbog Isusa. Iako ne razumem ko je On, zahvalna sam vam što ste Ga doneli u moj život.“

„Ovde nije kraj“, rekao je Armi. „Ako verujete da Vas je Isus izlečio, morate nastaviti da verujete i da Ga slušate.“

Protekao je još jedan mesec, i majka je mogla da hoda bez štapa. Nije bila potpuno izlečena, ali je mogla da nastavi sa svojim uobičajenim aktivnostima kod kuće i u polju gde je uzgajala useve.

Susedi su bili zapanjeni. Počeli su sa njom da se mole Isusu.

Malo pre nego što je Armi ispunio svoj zadatak kao misionar u Papui, sastao se sa majkom poslednji put. Poverila se da više

U vezi sa pričom

- Pokažite Papuu i Indoneziju na mapi sveta.
- Znaite da osmočasovno pešačenje do majčinog sela samo delimično pokazuje razdaljine koje Armi prelazi kao misionar u Papui. Da biste došli do sela sa školom u džungli u kojoj je živeo, morao je da leti misionskim avionom do uzletišta u džungli i zatim hoda 12–14 sati, u zavisnosti od vremenskih prilika i drugih faktora.
- Pogledajte kratki video-klip o Armiju na Jutjubu: bit.ly/Armi-SSD.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i kratke činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/ssd-2025.
- Ova misionska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Misionski cilj br. 1: „Oživljavanje koncepta svetske misije i žrtve za misiju kao načina života, koji uključuje ne samo pastore nego sve članove crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika.“ Za više informacija idite na veb-lokaciju: IVillGo2020.org

Pre Trinaeste subote

- Podsetite sve da su njihovi darovi namenjeni širenju Božje Reči širom sveta, i da će 1/4 sredstava Trinaeste subote biti upotrebljena na projekte u Južnoj azijsko-pacifičkoj diviziji.
- Pre ili posle priče koristite mapu da pokažete zemlje Južne azijsko-pacifičke divizije. Možete preuzeti misionsku mapu sa projektima na Fejsbuku na: bit.ly/fb-mk.
- Pomozite da dopremo do 66% svetske populacije koja još uvek čeka da iskusi spasonosnu zajednicu sa Isusom. Vaša podrška misionskim darovima pomaže da dođe do promene u životima ljudi.

nije osećala mir u svom tradicionalnom načinu obožavanja bogova.

„Mogu li da se pridružim vašem bogoslužnju?“, upitala je.

„Dobrodošli ste, majko“, odgovorio je Armi. Ali naša crkva je veoma daleko. Kako ćete moći da pešačite osam sati?

„Isus je taj koji me je izlečio“, rekla je. „Trebalo da Mu služim. On mi je pomogao da ponovo hodam, i ja ću hodati do crkve da bih Ga slavila.“

Nakon tog dana, majka je pešačila svake subote da bi prisustvovala bogoslužnju. Takođe je poslala sve svoje četvoro dece u misionšku školu u džungli.

Na Armijevo iznenađenje, nisu samo njena deca dolazila u školu, već i druga deca iz sela. Susedi su svedočili o Isusovoj moći i takođe su želeli da Ga njihova deca upoznaju. „Stvari koje su za mene nemoguće nisu nemoguće za Boga“, kazao je Armi. „Molim se da majka ostane verna Bogu.“ 🌍

Deo današnjih darova Trinaeste subote ići će u Papuu da pomogne u izgradnji učionica, upravne zgrade, biblioteke i amfiteatra Adventističkog teološkog koledža. Koledž je bio preseljen u Nabire nakon što je njegov prvobitni kampus uništen u poplavama 2019. godine. Trenutno se studenti sastaju

Važne činjenice

- U Indoneziji ima oko 400 vulkana, a aktivno ih je oko 130. Od 1972. do 1991. godine bilo je 29 erupcija, uglavnom na Javi.
- Najveća erupcija u zabeleženoj istoriji bila je na planini Tambora na ostrvu Sumbava 1815. godine. Toliko je bila glasna erupcija da se mogla čuti na udaljenosti većoj od 1.930 km.
- Punčak Džaja („Slavni vrh“) na ostrvu Nova Gvineja, sa 4.884 metara, najviši je planinski vrh na nekom ostrvu na svetu.
- Najveći cvet na svetu, *cvet leš* (*Rafflesia arnoldii*), nalazi se u prašumama Sumatre i Bornea. Može da naraste do 1 metra u prečniku i da bude težak 11 kg. Ima jak miris trulog mesa.

u iznajmljenim učionicama Adventističke srednje škole.

Današnji dar Trinaeste subote takođe će podržati dva projekta u Mjanmaru — predškolsku ustanovu i centar uticaja — i zdravstvenu kliniku u Bruneju.

Hvala na velikodušnim darovima.
(*Prilaganje darova uz pratnju instrumentalne muzike*)

Budući projekti Trinaeste subote

Projekti Trinaeste subote narednog tromesečja biće 2 projekta u Južnoafričkoj indijsko-okeanskoj diviziji.

- Izgradnja srednje škole u severnoj Zambiji.
- Izgradnja smeštaja za osoblje bolnice Juka Kalabo u Zambiji.
- Misionški brod za rad na jezeru Bangveulu u Zambiji.
- Izgradnja kuhinje i vešeraja u adventističkoj bolnici Čitanda Lumamba Čibombo u Zambiji
- Izgradnja zdravstvenog i velnes centra uticaja u Umhlangi u Južnoafričkoj Republici.

Izvori za vođe

Obavezno preuzmite svoj besplatni video-zapis Misionski spotljajt, koji sadrži video-izveštaje iz Južne azijsko-pacifičke divizije i šire. Preuzmite ili strimujte sa veb-lokacije Adventističke misije na bit.ly/missionspotlight.

Obaveštenja sa interneta

Slede izvori obaveštenja koji mogu biti korisni prilikom pripreme misijskog segmenta na časovima Subotne škole. Za više obaveštenja o kulturi i istorijatu zemalja predstavljenih tokom ovog tromesečja, posetite sledeće sajtove:

Veb-sajtovi

Indonezija:

Zvanični vladin sajt: indonesia.go.id

Čudesna Indonezija: bit.ly/IndoTrav

Lounli Planet: bit.ly/LP_Indo

Filipini:

Zvanični vladin sajt: gov.ph

Turistička organizacija Filipina: tourismo-filipino.com

Trip advajzor: bit.ly/TripAdvPhil

Tajland:

Zvanični vladin sajt: bit.ly/Thai_Govt

Čudesni Tajland: bit.ly/AmazeThai

Lounli Planet: bit.ly/LP_Thailand

Hrišćanska

adventistička crkva:

Južna azijsko-pacifička divizija: bit.ly/SDA_SSD

Istočna Indonezijska unija: www.sdaeiu.org

Severna Filipinska unija: npuc.adventist.ph

Jugozapadna Filipinska unija: bit.ly/SDA_SPUC

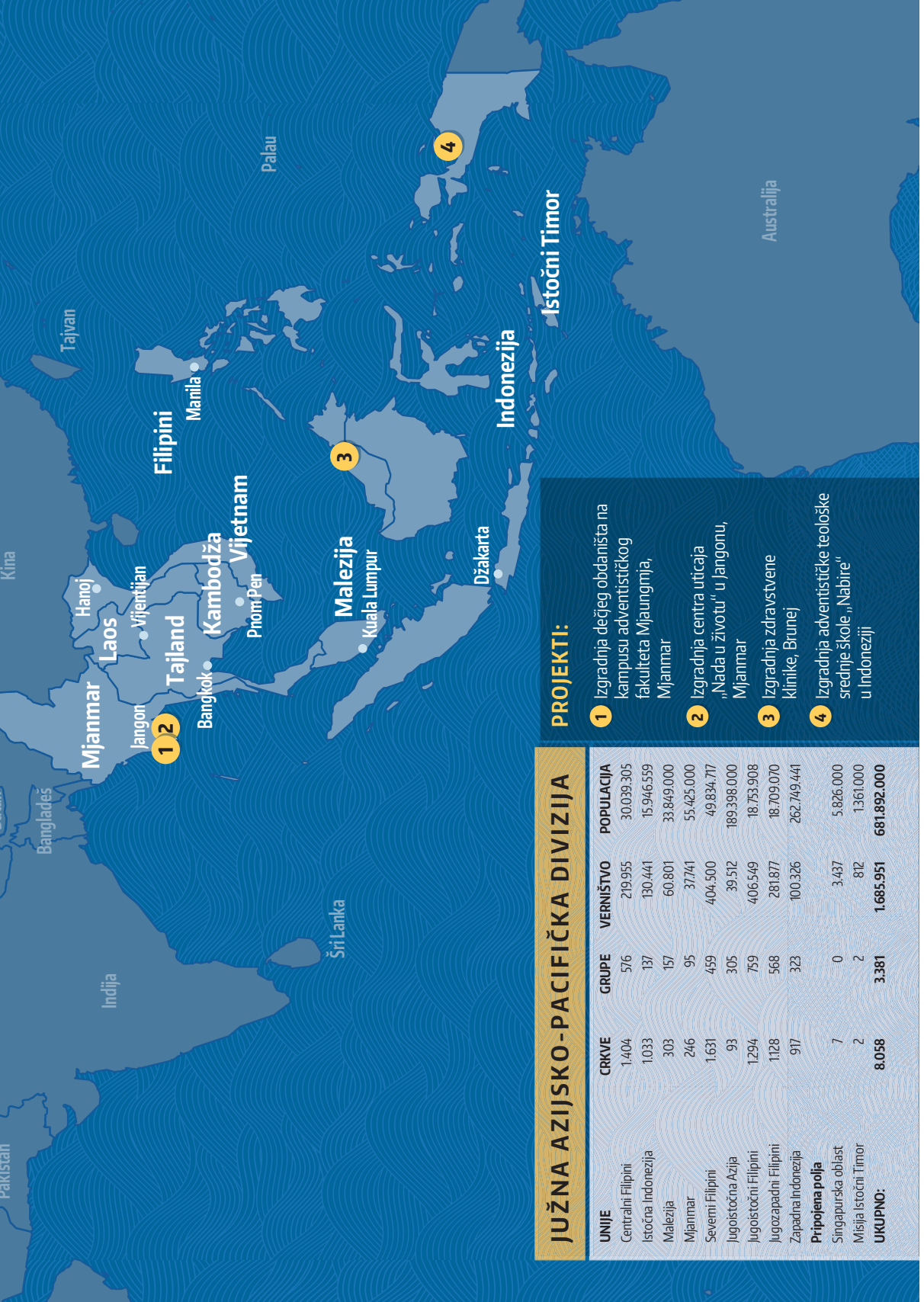
Zapadna Indonezijska misija: bit.ly/SDA_WIUM

Misija jugoistočne Azije: seumsda.org

Tajlandska misija: www.adventist.or.th

Postavljanje ciljeva za prikupljanje priloga

Metod postavljanja cilja u prikupljanju darova pomoći će vam da usmerite pažnju na svet-sku misiju i povećate sedmične misijske darove. U svom razredu postavite cilj za sedmični misijski dar. Pomnožite taj iznos sa 15, predviđajući dvostruki iznos za Trinaestu subotu, za dar koji će se prikupljati 28. juna. Podsetite članove svog subotnoškolskog razreda da njihovi redovni sedmični darovi potpomažu misijsko delovanje svetske Crkve i da će jedna četvrtina darova Trinaeste subote otići direktno za projekte u Južnoj azijsko-pacifičkoj diviziji. Dvanaeste subote, 21. juna, iznesite pred crkvu izveštaj o misijskim darovima prikupljenim ovog tromesečja. Ohrabrite vernike da Trinaeste subote udvostruče ili utrostruče svoje uobičajene darove. Prebrojte dar i objavite iznos koji je prikupljen u Subotnoj školi.

JUŽNA AZIJSKO-PACIFIČKA DIVIZIJA

UNIJE	CRKVE	GRUPE	VERNIŠTVO	POPULACIJA
Centralni Filipini	1.404	576	219.955	30.039.305
Istočna Indonezija	1.033	137	130.441	15.946.559
Malezija	303	157	60.801	33.849.000
Mjanmar	246	95	37.741	55.425.000
Severni Filipini	1.631	459	404.500	49.834.717
Jugoistočna Azija	93	305	39.512	189.398.000
Jugoistočni Filipini	1.294	759	406.549	18.733.908
Jugozapadni Filipini	1.128	568	281.877	18.709.070
Zapadna Indonezija	917	323	100.326	262.749.441
Pripojena polja				
Singapurska oblast	7	0	3.437	5.826.000
Misija Istočni Timor	2	2	812	1.361.000
UKUPNO:	8.058	3.381	1.685.951	681.892.000

PROJEKTI:

- 1 Izgradnja dečjeg obdaništa na kampusu adventističkog fakulteta Mjaungmjia, Mjanmar
- 2 Izgradnja centra uticaja „Nada u životu“ u Jangonu, Mjanmar
- 3 Izgradnja zdravstvene klinike, Brunej
- 4 Izgradnja adventističke teološke srednje škole „Nabire“ u Indoneziji